

begive sig ind paa Poesiens Enemærker, har han været mere eller mindre uheldig dermed. Jeg er netop ved at høre citeret denne specielle Komedie kommen til at tænke paa, hvorledes vi her for halvandet Aar siden hørte det ærede Medlems Kærlighedsfange, hørte, hvorledes han længtes efter Forligets Rys. Jeg er kommen til at tænke derpaa derved, at det ærede Medlem omtalte netop denne Komedie. Jeg kom derved til at tænke tilbage paa, hvordan det ærede Medlem den Gang stod og kvædede den om ikke i selve Ordene, saa dog i Meningen smukke Arie:

„Paa mit Hjertes Stofsten brænder

En harpikset Elstovsbrand;

Den er tændt i begge Ender,

Forligets Gud den tændte an.

Hvo der Røgen ser opstige —

Røgen er min Aria —

Tænke maa, om ikke sige:

Der er hebt, hvor den kom fra.“

Det forekom mig allerede den Gang, da det ærede Medlem brugte den Bending, som jeg nu kom til at tænke paa, at for den, der vil være Realpolitiker, hvad det ærede Medlem jo først og fremmest vil være, vil det være det bedste at holde sig borte fra Poesiens for os mere tørre Menneffer noget farlige Skær. Det undrede mig, som sagt, noget, at netop den Komedie skulde fremdrages her forleden, og at det ærede Medlem vilde sammenligne Mindretallet i Udvalget med den velbekendte Johan von Ehrenpreis. Man kunde let derved komme til at tænke sig, at det ærede Medlem vilde sætte sig selv i Mads's Rolle, og at han frugtede for at Mindretallet, disse stemme og ubefindede Malefikanter, vilde stjæle Strømperne fra ham, saa at han kom til at fremstille sig og sine barbenede for Bælgerne. Det kan godt være, at det ærede Medlem og hans Venner blive noget barbenede alligevel, men det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at der fra Mindretallet eller dets Tilhængeres Side ikke næres nogen som helst Tanke om at ville tage Strømperne fra ham. Vi vilde jo slet ikke kunne bruge de Strømper til at fremstille os for Bælgerne, thi der er efter vor Mening en Fejl ved dem, den nemlig, at de ere til højre Fod begge to. Jeg tror derfor, at det havde været bedre, om alt dette poetiske var blevet ladet ude af Forhandling. Man kunde jo ogsaa komme til at tænke paa, at det ærede Medlem ved at minde om, at dette Hus var et gammelt Komediehus, vilde lade sinne igennem, vilde lade os mindes hans Evne til at spille alle mulige Roller. I den Retning kan det jo ikke negtes, at det ærede Medlem har lagt store Evner for Dagen. Jeg skal nu ikke gaa saa vidt, som

det ærede Medlem for — jeg mindes ikke ret Valgtreds, men jeg tror, jeg har en Fortegnelse i Lommen — det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgtreds (Falkenstjerne). Dette ærede Medlem fandt Grund til at minde det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds om den Tid, da dette ærede Medlem var Ordfører for en Dagsorden om, at al Forhandling med Ministeriet Estrup var øresløs, og sammenlignede det ærede Medlems Holdning den Gang med den Holdning, det ærede Medlem i de senere Aar har vist lige over for Forhandlingen. Uagtet jeg mener, at det Standpunkt, som det ærede Medlem i denne Sag indtager, er urigtigt, og uagtet jeg vil anbefale at stemme for det foreliggende Forslag til en Dagsorden, kunde det dog ikke falde mig ind at drage denne Sammenligning, som det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgtreds drog. Jeg mener jo nemlig, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds fortjener Ros og kun Ros, fordi han var med til at bryde med den tidligere førte Visnepolitik. Det viste sig jo i Løbet af nogle Aar, at den saakaldte Visnepolitik var uholdbar, at den ikke vilde kunne føre til Forfatningens Genoprettelse, og at den ikke alene ikke kunde føre dertil, men tillige forhindrede, at der blev iværksat de forskellige Forbedringer paa mange Omraader, som Landet kunde have krav paa. Jeg skal nu villig indrømme, at det kan se daarlig nok ud med Udfigterne for virkelige og betydningsfulde Reformers, men jeg mener dog, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds maa roses, fordi han ved at bryde med Visnepolitikken gav en Anvisning paa den Vej, som man maatte gaa for at søge at skaffe gode og samfundsnyttige Reformers. Det ærede Medlem er jo vel ikke den, der fra første Færd har gennemført den saakaldte Forhandlingspolitik. Den blev jo gennemført allerede nogle Aar tidligere, men det viste sig jo, i alt Fald efter mit Skøn, at den blev ført paa en saadan Maade, at den ikke satte Frugt og vel heller ikke kunde i betydelig Maal sætte Frugt paa Reformernes Omraade. Det var jo først den Gang det ærede Medlem i Samlingen 1890—91 inaugurerede den ny Fase af Forhandlingspolitikken, at der virkelig kom Flugt og Fart deri, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgtreds havde Ret, naar han vilde give det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds Utat, fordi han var gaaet bort fra sit tidligere uholdbare Standpunkt paa Storspolitikens Omraade. Saaledes som jeg ser paa Forholdet — og jeg tror, som man jo